

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
АГРАРНО-ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

ЕКОНОМІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

**КАФЕДРА ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОГО ТА ТУРИСТИЧНОГО БІЗНЕСУ
Й ІНОЗЕМНИХ МОВ**

**Збірник матеріалів
І Всеукраїнської науково-практичної конференції
«СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПОТЕНЦІАЛ РОЗВИТКУ
ІНДУСТРІЇ ГОСТИННОСТІ В УКРАЇНІ»**

23 квітня 2021 року

Херсон

УДК: 640.4

Сучасний стан та потенціал розвитку індустрії гостинності в Україні: зб. матеріалів I Всеукр. наук. – практ. конф. (м.Херсон, 23 квітня 2021 р.) / за ред. доц. Морозової О.С. Херсон : ХДАЕУ, 2021. 327 с.

У матеріалах конференції розглянуто економічні, екологічні та організаційні аспекти розвитку потенціалу підприємств туристичної індустрії та суміжних галузей в умовах світової економічної кризи. Досліджено менеджмент підприємств індустрії гостинності в умовах світової фінансової кризи: виклики й можливості, сильні та слабкі сторони. Висвітлено інноваційні технології та менеджмент якості продукції та послуг готельно-ресторанного, туристичного та рекреаційного бізнесу. Визначено сучасні тренди розвитку внутрішнього та зовнішнього туризму та готельно-ресторанного бізнесу в Україні та світі. Проаналізовано заходи щодо удосконалення маркетингового комплексу підприємств індустрії гостинності.

**Затверджено до друку та поширення через мережу Інтернет
Вченою радою економічного факультету ХДАЕУ
(протокол № 10 від 26 травня 2021 р.)**

Призначено для науково-педагогічних працівників, науковців, докторантів, аспірантів, студентів, представників органів влади, громадських організацій та підприємств.

Матеріали доповідей друкуються в авторській редакції. Автори опублікованих матеріалів несуть відповідальність за їхній зміст, достовірність наведених фактів, посилань тощо.

**© Херсонський державний аграрно-економічний університет
Кафедра готельно-ресторанного та туристичного бізнесу й іноземних мов**

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ

Кирилов Юрій Євгенович – доктор економічних наук, професор, ректор Херсонського державного аграрно-економічного університету;

Грановська Вікторія Григорівна, доктор економічних наук, доцент, перший проректор, проректор з науково-педагогічної роботи Херсонського державного аграрно-економічного університету;

Аверчев Олександр Володимирович – доктор сільськогосподарських наук, професор, проректор з наукової роботи та міжнародної діяльності Херсонського державного аграрно-економічного університету;

Крикунова Вікторія Миколаївна – кандидат економічних наук, доцент, декан економічного факультету Херсонського державного аграрно-економічного університету;

Морозова Олена Сергіївна - кандидат економічних наук, доцент, завідувач кафедри готельно-ресторанного та туристичного бізнесу й іноземних мов Херсонського державного аграрно-економічного університету;

Бойко Вікторія Олександрівна - кандидат економічних наук, доцент кафедри готельно-ресторанного та туристичного бізнесу й іноземних мов Херсонського державного аграрно-економічного університету;

Кацемір Яна Віталіївна - кандидат економічних наук, доцент кафедри готельно-ресторанного та туристичного бізнесу й іноземних мов Херсонського державного аграрно-економічного університету;

Фомішина Віра Миколаївна - доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри зовнішньоекономічної діяльності Херсонського національного технічного університету;

Курбацька Лариса Миколаївна - кандидат економічних наук, доцент, декан факультету менеджменту і маркетингу Дніпровського державного аграрно-економічного університету;

Колесніченко Юлія Сергіївна - директор ресторану Пан-Атаман, м.Олешки;

Яніна Гаврилова - Голова правління громадської спілки «Всеукраїнська асоціація гідів», член Експертної ради при ДАРТ;

Палічев Юрій Федорович - директор громадської спілки «Дорога вина та смаку Херсонщини»;

Жосан Ганна Володимирівна – кандидат економічних наук, доцент кафедри менеджменту та інформаційних технологій Херсонського державного аграрно-економічного університету.

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ЕКОНОМІЧНІ, ЕКОЛОГІЧНІ ТА ОРГАНІЗАЦІЙНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВ ТУРИСТИЧНОЇ ІНДУСТРІЇ ТА СУМІЖНИХ ГАЛУЗЕЙ В УМОВАХ СВІТОВОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ КРИЗИ	12
<i>Беженар І. М.</i> РОЗВИТОК ВІВЧАРСТВА У ПОЄДНАННІ З ІНДУСТРІЄЮ ГОСТИННОСТІ	13
<i>Воробйова Н. П.</i> РОЗВИТОК РЕКРЕАЦІЙНО-ТУРИСТИЧНОЇ СФЕРИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ	16
<i>Гурова Д. Д., Шеєнко О. Є.</i> ГОТЕЛЬНА ІНДУСТРІЯ В ПЕРІОД ПАНДЕМІЇ COVID-19	19
<i>Заваріка Г. М., Чуєва Т. Д.</i> СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЛІКУВАЛЬНО-ОЗДОРОВЧИХ ЗАКЛАДІВ ЛУГАНСЬКОЇ ТА ДОНЕЦЬКОЇ ОБЛАСТЕЙ	21
<i>Карнаушенко А. С.</i> ПІДВИЩЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТОРГОВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ	24
<i>Ковальов Д. В.</i> ТУРИСТИЧНА СФЕРА ХЕРСОНСЬКОЇ ОБЛАСТІ, ЯК ВАЖЛИВА СКЛАДОВА РОЗВИТКУ РЕГІОНУ	27
<i>Краля В. Г., Драгун Т. П.</i> МЕХАНІЗМ УПРАВЛІННЯ ЯК НЕОБХІДНИЙ КОМПОНЕНТ РОЗВИТКУ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ТУРИЗМОМ	30
<i>Краля В. Г., Єрьоміна Т. Ю.</i> ЦІЛЬОВИЙ РОЗВИТОК ПЕРСОНАЛУ ЯК ФАКТОР УСПІШНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЙ У СФЕРІ ГОСТИННОСТІ	33
<i>Лазарева О. В.</i> ТАКТИКА РОЗВИТКУ ПОТЕНЦІАЛУ ЗАПОВІДНИХ ТЕРИТОРІЙ	35
<i>Миронов Ю. Б.</i> ЕКОНОМІЧНИЙ ТА СОЦІОПСИХОЛОГІЧНИЙ ВПЛИВ ПАНДЕМІЇ COVID-19 НА ІНДУСТРІЮ ТУРИЗМУ ТА ГОСТИННОСТІ	38
<i>Морозова О. Г.</i> ДІАГНОСТИКА СТРАТЕГІЇ НАПРЯМІВ ДІЯЛЬНОСТІ РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ	42
<i>Сисоєнко І. А., Семибратня В. В.</i> СПРАВЛЯННЯ ТУРИСТОЧНОГО ЗБОРУ У ХЕРСОНСЬКІЙ ОБЛАСТІ	44
<i>Стратічук Н. В., Бурим М. І.</i> ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО ЗЕЛЕНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ	46
<i>Фесенко А. О.</i> ОСНОВНІ ФАКТОРИ ВПЛИВУ НА ПРИБУТКОВІСТЬ ТУРИСТИЧНИХ ПІДПРИЄМСТВ	50

СЕКЦІЯ 2. ФІНАНСОВО-ОБЛІКОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФУНКЦІОНУВАННЯ ІНДУСТРІЇ ГОСТИННОСТІ	54
<i>Польова Т. В.</i> ОРГАНІЗАЦІЯ ОБЛІКУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ІНДУСТРІЇ ГОСТИННОСТІ	55
<i>Саванчук Т. М.</i> ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДІВ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІНСЬКОГО ОБЛІКУ В УПРАВЛІННІ ПІДПРИЄМСТВАМИ ІНДУСТРІЇ ГОСТИННОСТІ	57
СЕКЦІЯ 3. МЕНЕДЖМЕНТ ПІДПРИЄМСТВ ІНДУСТРІЇ ГОСТИННОСТІ В УМОВАХ СВІТОВОЇ ФІНАНСОВОЇ КРИЗИ: ВИКЛИКИ Й МОЖЛИВОСТІ, СИЛЬНІ ТА СЛАБКІ СТОРОНИ	60
<i>Аверчева Н. О.</i> СУЧАСНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ДОХОДІВ СУБ'ЄКТІВ ТУРИСТИЧНОГО БІЗНЕСУ	61
<i>Андрющенко Я. Е.</i> УПРАВЛІННЯ СЕРВІСНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ГОТЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ	65
<i>Богашко О. Л.</i> ПРОЕКТУВАННЯ СУЧАСНИХ МЕХАНІЗМІВ УПРАВЛІННЯ ГОТЕЛЬНИМ БІЗНЕСОМ В УМОВАХ ПОШИРЕННЯ COVID-19	67
<i>Власенко Н. А., Краєва В. В.</i> ТУРИСТИЧНІ ПОТОКИ ЯК СКЛАДОВА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ РЕГІОНУ	69
<i>Графська О. І., Коркуна І. І., Перегіняк Т. І.</i> МЕНЕДЖМЕНТ ПІДПРИЄМСТВ ІНДУСТРІЇ ГОСТИННОСТІ В УМОВАХ СВІТОВОЇ ФІНАНСОВОЇ КРИЗИ: ВИКЛИКИ І МОЖЛИВОСТІ, СИЛЬНІ І СЛАБКІ СТОРОНИ	72
<i>Дуга В. О.</i> HR-МЕНЕДЖМЕНТ ПІДПРИЄМСТВ ІНДУСТРІЇ ГОСТИННОСТІ В УМОВАХ КРИЗИ	76
<i>Кулик О. М.</i> СУТЬ І ЗНАЧЕННЯ ФРАНЧАЙЗИНГУ ДЛЯ ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ ТА СУПУТНИХ СФЕР ДІЯЛЬНОСТІ В ПЕРІОД ПАНДЕМІЇ COVID-19	79
<i>Онищук Н. В.</i> РОЗВИТОК ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННИХ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ КРИЗИ	82
<i>Рябенська М. О.</i> ЗМЕНШЕННЯ РИЗИКІВ У СФЕРІ ГОТЕЛЬНОГО БІЗНЕСУ	86
<i>Сардак С. Е., Ходак О. В., Дерій О. О.</i> МЕНЕДЖМЕНТ ПІДПРИЄМСТВ ІНДУСТРІЇ ТУРИЗМУ ТА ГОСТИННОСТІ	90

Сидоренко І. О. МАРКЕТИНГОВИЙ МЕНЕДЖМЕНТ У СФЕРІ ТУРИЗМУ УКРАЇНИ УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ	92
СЕКЦІЯ 4. ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА МЕНЕДЖМЕНТ ЯКОСТІ ПРОДУКЦІЇ ТА ПОСЛУГ ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОГО, ТУРИСТИЧНОГО ТА РЕКРЕАЦІЙНОГО БІЗНЕСУ	95
Баранова К. А., Виноградова Т. І. ЕЛЕМЕНТИ ПСИХОЛОГІЇ В ТУРИЗМІ	96
Бужанська М. В. БІОПОЛІМЕРИ – ІННОВАЦІЙНІ КОМПОНЕНТИ ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ	99
Варнавська І. В. КРИТЕРІЇ КЛАСИФІКАЦІЙ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	102
Гердчук А. М., Бородай А. Б. РОЗРОБКА ТЕХНОЛОГІЇ БОРОШНЯНИХ КОНДИТЕРСЬКИХ ВИРОБІВ ПОКРАЩЕНОЇ ПОЖИВНОЇ ЦІННОСТІ	105
Глеба І. С., Петлін І. В. ІННОВАЦІЙНА АКТИВНІСТЬ ЯК КОНКУРЕНТНА ПЕРЕВАГА РЕСТОРАННОГО ПІДПРИЄМСТВА	107
Драгота І. П., Совач К. О. «FOREIGN LANGUAGE SPEAKING AS A MANDATORY CRITERIA FOR THE HOSPITALITY INDUSTRY MANAGEMENT»	109
Захарова С. Г. ДОДАТКОВІ ПОСЛУГИ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОЗДАТНОСТІ ГОТЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА	111
Колесніченко С. Л., Тележенко Л. М., Шарова І. В. ШЛЯХИ ОДЕРЖАННЯ ТА ЗАСТОСУВАННЯ НАТУРАЛЬНИХ ХАРЧОВИХ БАРВНИКІВ У РЕСТОРАННОМУ ГОСПОДАРСТВІ	114
Крижановська О. Т., Волохова О. В. РЕКРЕАЦІЙНА ДІЛЬНІСТЬ НАЦІОНАЛЬНИХ ПРИРОДНИХ ПАРКІВ ЯК РЕСУРСНИЙ ПОТЕНЦІАЛ РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ	117
Лазарева Т. А., Лазарєв М. І., Цихановська І. В. ПЕРСПЕКТИВИ СТВОРЕННЯ ВЕГЕТАРІАНСЬКОГО МАЙОНЕЗУ ОЗДОРОВЧОГО ПРИЗНАЧЕННЯ	121
Ніколайчук Т. О. MIND-ПІДПРИЄМЦІ – ІННОВАЦІЙНО-МАРКЕТИНГОВИЙ ВЕКТОР ВЕДЕННЯ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	123
Новікова Н. В. ІННОВАЦІЙНИЙ ПРОЦЕС ТА ІННОВАЦІЙНИЙ ПРОДУКТ	126
Новосьолова О. С., Нейчева М. О. ІННОВАЦІЙНІ ІДЕЇ У ГАЛУЗІ ГОТЕЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА	128
Павлюк С. І., Письменна Д. О. ВИКОРИСТАННЯ ЛІКАРСЬКИХ РОСЛИН ДЛЯ ОЗДОРОВЧОГО ХАРЧУВАННЯ	131

Прилена Н. В. МОЛЕКУЛЯРНА КУХНЯ ЯК ФОРМА ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ РЕСТОРАННОГО ГОСПОДАРСТВА	134
Радіонова О. М. ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ІВЕНТ ДЛЯ РОЗВИТКУ ГОТЕЛЬНОГО БІЗНЕСУ	136
Рзаєва Е., Виноградова Т. І. ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ ФАХІВЦІВ З ТУРИЗМУ ДО ВИКОНАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	138
Ряполова І. О., Плохенко Т. КОНТРОЛЬ ЯКОСТІ М'ЯСНОЇ ПРОДУКЦІЇ У ЗАКЛАДАХ РЕСТОРАННОГО ГОСПОДАРСТВА	141
Салавеліс А. Д., Павловський С. М., Поплавська С. О. ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЙ У СУЧАСНИХ ЗАКЛАДАХ РЕСТОРАННОГО ГОСПОДАРСТВА	143
Самойленко А. О., Павленко А. А. МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ГОТЕЛЬНОЇ АНІМАЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЇЇ РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ	146
Соколова Л. В. ІННОВАЦІЇ ЯК МОЖЛИВОСТІ ВІДНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТКУ СФЕРИ ТУРИЗМУ ПІСЛЯ ПАНДЕМІЇ	150
Стрікаленко Т. В. РЕСУРСИ І ПОТЕНЦІАЛ РЕКРЕАЦІЙНОГО БІЗНЕСУ ВІДПОЧИНКУ І ОЗДОРОВЛЕННЯ	153
Терещук Н. В. ДИВЕРСИФІКАЦІЯ РИНКУ ТУРИСТИЧНИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ	156
Шевченко А. В. УДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ СТРУКТУРИ ТУРИСТИЧНОГО ПІДПРИЄМСТВА ПП «АЛЕКСИР ТРЕВЕЛ»	158
Шинкарук М. В. ВИКОРИСТАННЯ РОСЛИННИХ БІЛКІВ ДЛЯ ЗБАГАЧЕННЯ СИРНОГО ПРОДУКТУ	160
Шубіна Л. Ю., Чорна Т. О. ОКРЕМІ НАПРЯМКИ РЕВОЛЮЦІЇ ХАРЧУВАННЯ	162
СЕКЦІЯ 5. СУЧАСНІ ТРЕНДИ РОЗВИТКУ ВНУТРІШНЬОГО ТА ЗОВНІШНЬОГО ТУРИЗМУ ТА ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ ТА СВІТІ	165
Нладиук Анна, Нлаватська Юлія HOTEL INDUSTRY IN THE USA: SHORT SURVEY	166
Нлаватська Юлія CULTURAL AND EDUCATIONAL TOURISM IN GREAT BRITAIN: HISTORICAL BACKGROUND	168
Алещенко Л. О. АНАЛІЗ ПЕРЕДУМОВ ТА ТЕНДЕНЦІЙ РОЗВИТКУ СУБ'ЄКТІВ ТУРИСТИЧНОГО БІЗНЕСУ ХЕРСОНСЬКОЇ ОБЛАСТІ	171

Антоненко А. В. СУЧАСНІ ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЕКО-ГОТЕЛІВ	173
Багрій К. Л. ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ	177
Баранова К.А. КРЕАТИВНИЙ ТУРИЗМ ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ ВИД ТУРИЗМУ	180
Біла І. В., Макухіна С. В. ІНОЗЕМНА МОВА ЯК НЕВІД'ЄМНА СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ФАХІВЦІВ ІНДУСТРІЇ ГОСТИННОСТІ	182
Бойко В. О. ОСНОВНІ ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ НА ХЕРСОНЩИНІ	184
Бойко Л. О. РОЗВИТОК ГЕНЕАЛОГІЧНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ	186
Боровік Л. В. ЛЕМУРІЙСЬКЕ ОЗЕРО – ЦІЛЮЩИЙ КУРОРТ ХЕРСОНЩИНІ	189
Василенко А.В. АНАЛІЗ ТУРИСТИЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ	192
Вичівський П. П. ІСТОРИЧНІ ФЕСТИВАЛІ ЯК ЕЛЕМЕНТ ФОРМУВАННЯ ТУРИСТИЧНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ	194
Воєвода Н. В., Третьяков О. В. АНАЛІЗ РИНКУ ВЕГЕТАРІАНСЬКИХ КОВБАС В УКРАЇНІ	197
Герейло В. А. СУЧАСНИЙ СТАН КАВ'ЯРЕНЬ В УКРАЇНІ	200
Гумен В. О., Петлін І. В. НАПРЯМИ РОЗВИТКУ МЕДИЧНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ	203
Дзюндзя О. В. ВИРОБНИЦТВО КРАФТОВОЇ ПРОДУКЦІЇ З ТОМАТІВ	206
Кан О. Ю. СУЧАСНІ ТРЕНДИ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ДЛЯ СТУДЕНТІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННА СПРАВА» У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ	208
Кацемір Я. В., Рзаєва Е. Р. ОСОБЛИВОСТІ МЕТОДИКИ ПРОВЕДЕННЯ ЕКСКУРСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	210
Кирилюк І. М., Котик І. В. ВПЛИВ ПАНДЕМІЇ НА РОЗВИТОК ВНУТРІШНЬОГО ТУРИЗМУ	213
Красномовець В. А. ОСНОВНІ ВИДИ ТУРИЗМУ НА ЧЕРКАЩИНІ	215
Куш Л. І., Рубашна М. І. АКТУАЛЬНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ІНДУСТРІЇ ГОСТИННОСТІ У ВІННИЦЬКОМУ РЕГІОНІ	219

Лук'янець А. В. РОЗВИТОК ІВЕНТ-ТЕХНОЛОГІЙ В ТУРИЗМІ В УКРАЇНІ	221
Макухіна С. В. ІНОЗЕМНА МОВА ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ГОТЕЛЬНОГО БІЗНЕСУ	224
Мельниченко С. Г., Богадъорова Л. М. ПЕРЕВАГИ І НЕДОЛІКИ ПЛЯЖНОГО ВІДПОЧИНКУ НА ХЕРСОНЩИНІ ТА ЗА КОРДОНОМ	226
Мельниченко С. Г., Богадъорова Л. М. ДОСЛІДЖЕННЯ ЗОВНІШНІХ ТА ВНУТРІШНІХ ТУРИСТИЧНИХ ПОТОКІВ НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ	229
М'ясоїд Г. І. ЧЕХІЯ: ПЕРЕДУМОВИ РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ ТА НАСЛІДКИ ПАНДЕМІЇ COVID-19 У ГОТЕЛЬНОМУ БІЗНЕСІ	232
Нездоймінов С. Г. ТЕРИТОРИАЛЬНА МОДЕЛЬ КООПЕРАЦІЇ СУБ'ЄКТІВ БІЗНЕСУ СФЕРИ ГАСТРОНОМІЧНОГО ТУРИЗМУ	236
Польова Л. В., Вичівська О. М. ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ЕТНІЧНИХ КУХОНЬ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ	240
Радутна Ю., Морозова О. С. АГОСАДИБА – ОСНОВНИЙ ЗАСІБ РОЗМІЩЕННЯ ТУРИСТІВ У СІЛЬСЬКІЙ МІСЦЕВОСТІ	243
Рябов Д. М., Совач К. О. TRENDS IN BUSINESS HOTEL DEVELOPMENT IN UKRAINE	245
Сиченко В. В., Хитько М. М. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ВНУТРІШНЬОГО ВІТЧИЗНЯНОГО ТУРИЗМУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ	247
Соболь О. М. МІСЦЕ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ КІННОГО ТУРИЗМУ В УМОВАХ ХЕРСОНСЬКОЇ ОБЛАСТІ	250
Ткаченко К. А. АНАЛІЗ ПОДІЄВОГО ТУРИЗМУ (EVENT-ТУРИЗМУ) В УКРАЇНІ	254
Фесенко А. О., Бенедиктович Є. ТЕНДЕЦІЇ РОЗВИТКУ АГРОТУРИЗМУ В УКРАЇНІ»	256
Цвілий С. М., Каптюх Т. В. ТУРИСТИЧНИЙ НАПРЯМОК WELLNESS В БІЗНЕСІ ПІДПРИЄМСТВ ВІТЧИЗНЯНОЇ СФЕРИ ГОСТИННОСТІ	260
Чирвона В. С., Столярчук В. М. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ГОТЕЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛАСТІ	264
Яровенко Т. С. ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ СВІТОВОГО РИНКУ ГОТЕЛЬНИХ І РЕСТОРАННИХ ПОСЛУГ	266

СЕКЦІЯ 6. УДОСКОНАЛЕННЯ МАРКЕТИНГОВОГО КОМПЛЕКСУ ПІДПРИЄМСТВ ІНДУСТРІЇ ГОСТИННОСТІ	270
Кацемір Я. В.	
МАРКЕТИНГ В ТУРИЗМІ	271
Несін Ю. М.	
АНАЛІЗ АНГЛОМОВНОГО ПІДРУЧНИКА «АНГЛІЙСЬКА МОВА ДЛЯ МАРКЕТИНГУ Й РЕКЛАМИ»	273
Островська Г. Й.	
СУЧАСНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ЛЮДСЬКИМИ РЕСУРСАМИ В СФЕРІ ІНДУСТРІЇ ГОСТИННОСТІ	275
Постова В. В.	
ЕКОНОМІКО-ОРГАНІЗАЦІЙНІ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ МАРКЕТИНГУ ПОСЛУГ В УМОВАХ НЕСТАБІЛЬНОГО РИНКОВОГО СЕРЕДОВИЩА ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ	278
Самантоєв С., Дуга В. О.	
АРОМАМАРКЕТИНГ ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ ІНСТРУМЕНТ КОМУНІКАЦІЇ В ЗАКЛАДАХ ІНДУСТРІЇ ГОСТИННОСТІ	282
Сасько С. А.	
ВДОСКОНАЛЕННЯ КОМПЛЕКСУ МАРКЕТИНГОВИХ КОМУНІКАЦІЙ: КЛАСИЧНІ ТА СУЧАСНІ МОДЕЛІ	286
Хомич Л. В., Стадник В. В.	
КОНЦЕПЦІЇ МЕНЕДЖМЕНТУ РІЗНОМАНІТНОСТІ І МАРКЕТИНГУ ВЗАЄМОДІЇ В РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНИХ БІЗНЕС-СИСТЕМ	289
Чаплінський Ю. Б.	
ПРОГРАМИ ЛОЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ІНДУСТРІЇ ГОСТИННОСТІ	292
СЕКЦІЯ 7. ІНФОРМАТИЗАЦІЯ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ ІНДУСТРІЇ ГОСТИННОСТІ	297
Будякова О. Ю.	
ТЕХНОЛОГІЇ ІНФОРМАТИЗАЦІЇ ІНДУСТРІЇ ГОСТИННОСТІ	298
Заневський І. П., Заневська Л. Г.	
ДИСТАНЦІЙНИЙ ПРАКТИКУМ З ІТ НА БАКАЛАВРАТІ ІНДУСТРІЇ ГОСТИННОСТІ	301
Іваницький І. Є.	
ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ІНДУСТРІЇ ГОСТИННОСТІ	305
Савченко О. В.	
CRM В ІНДУСТРІЇ ГОСТИННОСТІ: ТЕНДЕНЦІЇ, РИСИ, УКРАЇНА І СВІТ	308
Совач К. О., Мазур О. В.	
ІНДУСТРІЯ ГОСТИННОСТІ: КАЗУСИ ТА "МАСТХЕВИ" ПЕРЕКЛАДУ	311
СЕКЦІЯ 8. ІНСТИТУЦІЙНО-ІНФРАСТРУКТУРНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФУНКЦІОНУВАННЯ ІНДУСТРІЇ ГОСТИННОСТІ.	315

Чорна Л. В.

РЕГІОНАЛЬНИЙ АСПЕКТР РОЗВИТКУ ІНФРАСТРУКТУРИ ТУРИЗМ 316

СЕКЦІЯ 9. ОБ'ЄКТИ ІНДУСТРІЇ ГОСТИННОСТІ: ПРОЄКТУВАННЯ, БУДІВНИЦТВО, ДИЗАЙН, ТЕХНІКО-ТЕХНОЛОГІЧНЕ ВДОСКОНАЛЕННЯ. 318

Бокшань Г. І.

ІНДУСТРІЯ ГОСТИННОСТІ В РОМАНАХ «Я ОБСЛУГОВУВАВ АНГЛІЙСЬКОГО КОРОЛЯ» БОГУМІЛА ГРАБАЛА І «ЦЕНЗОР СНІВ» ЮРІЯ ВИННИЧУКА 319

Бокшань Г. І., Рябов В. М.

ОБРАЗ МІСТА-КУРОРТУ В РОМАНІ ТАРАСА ПРОХАСЬКА «НЕПРÓСТІ» 322

Розмариця С. А.

ОБРАЗИ ЗАКЛАДІВ ІНДУСТРІЇ ГОСТИННОСТІ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ПОЕЗІЇ 325

Варнавська Інна В'ячеславівна

к.пед.н., доцент

Херсонський державний аграрно-економічний університет

м.Херсон

КРИТЕРІЇ КЛАСИФІКАЦІЇ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Важливий етап формування інноваційної теорії відбувався з початку 1980-х до середини 1990-х рр. Цей період ознаменував інтерес до дослідження конкретних типів інновацій в контексті системи чинників, які зумовлюють їх появу і реалізацію. Тому в ці роки виникають різноманітні моделі класифікації інновацій за різними критеріями.

Так, М. Мончев за характером основних операцій і видів діяльності виділяє наступні нововведення: технічні, що забезпечують технічний прогрес і поява на ринку нового, вдосконаленого виробу; наукові, ті, які призводять до формування нових наук або наукових напрямів; науково-технічні нововведення, які трансформують винаходи в соціально-економічно значущу продукцію з новими техніко-економічними показниками [4].

За предметного змісту І. Перлакі виділяє продуктивні нововведення, пов'язані з виробництвом і використанням нових продуктів; технологічні – зі створенням і застосуванням нових технологій для виробництва кінцевих продуктів; соціальні – зі створенням і застосуванням нових структур і механізмів функціонування економічної сфери; нарешті, комплексні нововведення, що представляють єдність всіх попередніх. І. Перлакі пропонує класифікувати нововведення і за ступенем новизни і фіксує радикальні нововведення (що призводять до появи принципово нових засобів задоволення потреб і вносять якісні зміни в способи життєдіяльності) і модифікують (забезпечують всього лише вдосконалення засобів задоволення суспільних потреб) [5].

Деякі інші класифікації по предметного змісту представляють Є.Т.Гребньов і В.Є. Хруцький. Дослідники визначили техніко-технологічні і соціально-економічні нововведення. Перші пов'язані зі змінами в технологіях, наслідком яких є раціоналізація виробництва, створення нової техніки і технології. Другі пов'язані зі змінами змісту і умов праці працівників і виражаються в організаційних-управлінських, техніко-організаційних і соціальних перетвореннях.

Наприклад, А.І. Анчишкин досліджує техніко-технологічні інновації та як критерій їх класифікації пропонує ступінь матеріалізації наукових знань. На підставі цього дослідник виділяє нововведення: 1) втілюють принципово нові наукові ідеї; 2) призводять до зміни техніки і технології при збереженні старих технологічних принципів в якості основних і 3) пов'язані лише з кількісними поліпшенням параметрів техніки [1].

Найбільш повна класифікація нововведень на другому етапі становлення наукового дискурсу інноватики була запропонована А.І. Пригожиним з позицій

системно-діяльнісного підходу. Він зазначав, що «угруповання нововведень по різних підставах повинні не тільки конкретизувати структуру об'єкта, що вивчається інноватикою, але і виявляти в ньому проблемні зв'язку в співвідношенні між різними типами нововведень, визначати новий предмет вивчення. Проблемний характер таких співвідношень і є головний результат систематизації» [6].

За основу систематизації А.І. Пригожиним були взяті такі підстави: тип нововведення, інноваційний потенціал, відношення нововведення до свого попередника, механізм здійснення нововведення і особливості інноваційного процесу. В рамках же кожного виділеного критерію він позначив додаткові, приватні підстави класифікації. Отже, за типом нововведення виділяються матеріально-технічні та соціальні нововведення. Клас матеріально-технічних нововведень складають технічні (пов'язані зі змінами обладнання, приладів) і технологічні (пов'язані з перетвореннями процесу виробництва), а також нововведення в сфері промислових матеріалів (пов'язані зі зміною сировини і кінцевого продукту). Соціальні нововведення конкретизуються наступними видами: економічні (нові системи стимулювання, мотивації, оплати праці), організаційно-управлінські (нові форми організації праці, прийняття управлінських рішень та контролю ходу їх виконання, поява нових організаційних структур), соціально-управлінські (пов'язані зі зміною внутріколективних відносин і створенням нових суспільних органів), правові (пов'язані зі зміною трудового і господарського законодавства), педагогічні (нові методи навчання і виховання).

По інноваційного потенціалу А.І. Пригожин класифікує нововведення на радикальні (або базові), що передбачає використання принципово нових технологій, методів управління і видів продукції; комбінаторні – поєднання і конструктивне використання різних нововведень; модифікують – тільки поліпшення і доповнення існуючого [6].

По відношенню до свого попередника фіксуються нововведення:

1) заміщають (повне витіснення застарілого засобу за рахунок більш ефективного його виконання іншим способом); 2) скасовують (повне виключення будь-якої операції без заміни її новими); 3) поворотні (повернення до попереднього в результаті неспроможності використання нововведення); 4) відкривають (створення засобів, які не мають аналогічних попередників); 5) ретровведення, які відтворюють на сучасному рівні давно вичерпані прилади та матеріали).

За критерієм особливостей механізму здійснення нововведень виділені поодинокі (здійснювані на одному об'єкті) і дифузні (поширювані на багатьох об'єктах) нововведення; завершення (які пройшли всі стадії «життєвого циклу») і незавершені (припинили здійснення на одній зі стадій «життєвого циклу»); успішні (завершенні нововведення, що дали певний ефект) і неуспішні нововведення (несвоєчасно і не повністю реалізовані).

За особливостями інноваційного процесу А.І. Пригожин фіксує внутрішньоорганізаційні (розробники нововведення знаходяться на тому ж

підприємстві) і міжорганізаційні (розробник представляє організацію, що спеціалізується на розробці інноваційних проектів) нововведення. Підхід А.І. Пригожина – спроба знайти більш широкий спектр підстав класифікації, що конкретизує феномен «інновація» і виводить його аналіз на прикладний рівень [6].

Вивчення питань класифікації інновацій на рівні окремого підприємства проводилося М. Хучеком. В якості класифікаційних критеріїв дослідник називає оригінальний характер змін, їх складність, галузь господарства, ступінь новизни, радіус дії, форми прояву інновацій, соціально-психологічні умови здійснення і сфери їх прояву. На основі виділених критеріїв будується класифікаційно-видова модель з фіксацією цілого віяла інновацій по кожному виділеному ознакою. За оригінальності характеру змін називаються оригінальні (творчі) інновації, які є своєрідною самостійною розробкою підприємства, і неоригінальні, засновані на наслідуванні і відтворенні оригінальних. За ступенем складності позначені інновації незв'язані, які створені одним автором і є результатом його творчої та імітаційної діяльності, і пов'язані як результат праці великих колективів проектувальників і дослідницьких груп. По галузі господарства або наукової дисципліни, в рамках якої проводилася розробка, М. Хучек фіксує інновації, втілені в матеріалі (тобто в матеріальній культурі, а джерело їх створення – технічні та природничі науки), і нематеріалізованих інновації (вони реалізуються в системі організаційних структур, управління, прийняття рішень). Врахування ступеня новизни дає підстави ділити інновації на які є новинками: 1) в світовому масштабі; 2) у межах цієї країни або галузі промисловості; 3) на конкретному підприємстві. За радіусу дії і формами прояву інновацій їх ділять на впроваджені на підприємстві або поза ним. Залежно від соціально-психологічних умов впровадження виділяються інновації: рефлекторно усвідомлювані (коли колективи усвідомлено впроваджують зміни на підприємстві); заплановані (як результат економічного розрахунку і усвідомлення необхідності їх впровадження); незаплановані (впроваджуються стихійно) і спонтанні (якщо вони реалізуються без тривалого попереднього обдумування і розрахунку) [7].

Список літератури

1. Анчишкин А.І. Наука. Техника. Экономика. Москва: Экономика, 1989. 386с.
2. Варнавська І.В. Аспекти застосування інноваційних методів навчання при викладанні економічних дисциплін // Таврійський науковий вісник. Серія: Економіка: Науковий журнал. Вип. 5. Херсон: Видавничий дім «Гельветика», 2021. С.104-112.
3. Дічківська І.М. Інноваційні педагогічні технології / Дічківська І.М. - К.: Академвидав, 2004. - 352 с.
4. Мончев Н.М. Разработки и нововведения. Москва: Прогресс, 1978. 159с.

5. Перлаки И. Нововведения в организациях. Москва: Экономика, 1981. 144с.
6. Пригожин А.И. Нововведения: стимулы и препятствия (Социальные проблемы инноватики). Москва : Политиздат, 1989. 271 с.
7. Хучек М. Инновации на предприятиях и их внедрение. Москва: Луч, 1992. 148с.
8. Хруцкий В.Е. Современный маркетинг: настольная книга по исследованию рынка. Москва: Финансы и статистика, 2015. 528 с.

Гердчук Аліна Михайлівна

к.т.н., старший викладач

Бородай Анжела Борисівна

к.вет.н., доцент

Вищий навчальний заклад Укоопспілки

«Полтавський університет економіки і торгівлі»

м. Полтава

РОЗРОБКА ТЕХНОЛОГІЇ БОРОШНЯНИХ КОНДИТЕРСЬКИХ ВИРОБІВ ПОКРАЩЕНОЇ ПОЖИВНОЇ ЦІННОСТІ

За показниками 2018 року, кількість споживання борошняних кондитерських виробів на одну особу в Україні становила 10,5 кг, що на 10...50 % нижче, ніж у більшості країнах Європи [1, 172]. При цьому випуск даної продукції організований на кондитерських фабриках і цехах, підприємствах хлібопекарської промисловості, закладах ресторанного господарства, та становить близько 15 % всієї харчової індустрії України. Тому ця група є найперспективнішою для розроблення функціональної продукції різноманітного напрямлення та розширення асортименту.

Вітчизняні та закордонні науковці розробили велику кількість рецептур дієтичних та оздоровчих борошняних кондитерських виробів. Зокрема, відомі технології печива, пряників, крекерів, бісквітів, мафінів і кексів зі збалансованим хімічним складом за рахунок використання рослинної сировини з високим вмістом біологічно активних речовин (борошна солоду гороху, сої, вівса, пшона, зародків пшениці, морквяного порошка, порошкоподібного напівфабрикату із цукрового буряка, сумішей із зернобобових і олійних культур, фітопрепаратів і апіпродуктів, та ін.) [2, с. 176-177].

Нами запропоновано технологію кексових виробів, покращення поживної цінності яких відбувається за рахунок внесення напівзнежиреного кунжутного борошна. Борошно з насіння кунжуту (кунжутне) – продукт, отриманий шляхом подрібнення кунжутного шроту, що залишився після холодного